

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.16. S. Ludovicus Pelusii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. magno numero habemus plerasque Cæ-
A.C. 1249. faris Friderici nomine scriptas, & corru-
 ptum sui sæculi gustum indicantes.

Petr. Vin.
lib. 3. ep. 22.
 23.

M. Par.
 p. 665.
Malisp.
 c. 140.

Petr. Vin.
lib. 2. ep. 34.
M. P.

Inter has sunt duæ Friderici ad S. Lu-
 dovicum peregre agentem: priorem co-
 gnoscendi gratia, quid subesset rumori de
 ejus classe per tempestatem dispersa, al-
 teram cum commeatu ac equis misit, in
 qua significat, se ipsum ad bellum sacrum
 proficisci cupere, sed negotiis sibi a Papa
 creatis distineri. Mente Majo hujus an-
 ni 1249 Henricus Friderici filius spurius
 Sardiniaæ Rex in Bononienses movens
 per insidias captus, & in carcerem con-
 jectus est, ubi eum ad mortem usque con-
 temptis Friderici minis asservarunt. Sub
 idem tempus alius e filiis ejus haud le-
 gitimis in Apulia supremum vitæ diem
 egit: atque hi casus Petri de Vineis pro-
 ditioni juncti acerbo illum dolore affece-
 runt. Denique ipse morbo, quem voca-
 bant ignem sacrum, correptus, & arro-
 gantes spiritus tot adversis rebus fractos
 sentiens, æquas pacis conditiones Papæ
 obtulit. At iste recusando multos viros
 nobiles sibi infensos, Friderico faventes
 reddidit.

§. XVI.

S. Ludovicus Pelusii.

Gesta. Du- **R**ex S. Ludovicus, postquam Ægyptum
chesne. p. 353 petere, ac Pelusium oppugnare sta-
 tuerat,

tuerat, in Cypri portu Limeffonico die Ascensionis Domini 13 Maji an. 1249 exercitu classem conscendere juffo per tempus aliquod contrariis ventis retardatus die Veneris post festum SS. Trinitatis 4 Junii ante Pelusium advenit. Quo viso Rex Proceres omnes ad se congregatos his animabat verbis: Amici mei! insuperabiles erimus, si nos charitas ita conjungat, ut separari non possimus. Divinae providentiæ opus est, quod inopinato huc adveniamus. Naves appellamus strenue, quantiscunque conatibus nobis obsistant hostes! Nec me spectate! Vos Rex ac Ecclesia estis. Unicus homo sum, cui sicut alii vitam Deus, cum volet, flatu auferet. Quilibet eventus nobis est favorabilis. Si occumbimus, Martyres sumus. Si vincimus, Deo in gloriam, Franciæ totique urbi Christiano in augmentum nominis cedet. Ineptia foret cogitare, a Deo omnia prævidente me frustra huc esse missum. Molitur magnum aliquid: pugnemus pro eo, & triumphabit pro nobis, non pro nostra sed sua gloria. Ludovicus tunc trigessimum quintum ætatis annum agebat. Erat staturæ ad dignitatem tam appositæ, ut humerorum tenuis supra cæteros emeretur. Præcipue in armis augustam corporis speciem habebat, mansuetam tamen & amicam faciem, capillos flavos,

Sæcul. XIII.

A. C. 1249.

*M. Par.
additam.
p. 1090.*

Joinv. p. 43.

vos,

Sæcul. XIII. vos, barbam rasam pro more tem-
A C. 1249. poris.

Statuta est exscensio. Sed quia mare ad hoc littus profundum non est, relictis navibus altis triremes ac lembos intrare oportuit. Legatus cum cruce sub dio eandem cum Rege cymbam occupabat, quam præibat alia flammeum Galliae vexillum portans. Et cum ne plana quidem hæc ad navigia terræ admovenda satis aquarum esset, Christianus exercitus ac Rex omnium primus in mare defiluit totus armatus, & supra lumbos in aqua processit, quamvis hostes e littore ingentem telorum vim continenter injicerent accedentibus. Enimvero ad fugam compulsi ipsum noctu Pelusium deferebant; cujus vacuum in possessionem sequente die Dominica 6 Junii venerunt Christiani. Legatus, Hierosolymitanus Patriarcha, præsentis Episcopi, numerosus Clerus, Rex S. Ludovicus plurimique alii supplicantium ritu ac ordine nudis pedibus urbem intrabant spectante Cypri Rege, Procerumque & aliorum hominum numero. Initium Legatus duxit a reconciliatione delubri, quod abhinc annos triginta, cum Christiani cepissent urbem, SS. Virgini dedicatum fuerat. Hujus in honorem ille sacrificium divinum augustioribus ceremoniis peregit: atque Rex Pelusii, ut alias fecerat, Episcopum

Sup. Lib. 78.
S. 29.

pum cum Canonicis instituere in ani-
 mum induxit. Inter inundationem Nili, Sæcul.XIII.
 A. C. 1249.
 quæ instabat, æstatem ibi agere decre-
 vit, ac deinde Cairum primariam regni
 urbem petere. Dum Pelusii morabatur, Baluz. Mi-
 scell.to.4.
 Cathedralē ejus Ecclesiam magnis in-
 tra extraque mœnia proventibus dotavit p.491.495.
 ac prædiis beneficiariis pro decem Equi-
 tibus. Tabulas publicas dedit mense
 Novembri hujus anni. Sed tertio post
 anno 1252 ethnicis in urbe dominantibus
 Rex etiamnum in Palæstina commo-
 rans Episcopo spoliato ducentarum li-
 brarum Pariliensium pensionem suo ex æ-
 rario exsolvendam in vitam attribuit.

§. XVII.

*Mors Raymundi ultimi Comitis
 Tolosani.*

Alphonsus Pictavii Comes Regis frater
 in Francia relictus ad subsidium ei ad-
 ducendum se interim parabat. Sub fe- Gesta.p.355
 stum S. Joannis diem hoc anno 1249 iter
 ingressus Aquas-mortuas petiit cum
 Joanna conjuge sua, cujus pater Ray-
 mundus Comes Tolosanus ibi eos invisit.
 Postridie festum S. Bartholomæi 26 Au-
 gusti Alphonsus & Joanna se commiserē
 pelago, & die Dominica ante festum SS.
 Simonis & Judæ scilicet 24 Octobris Pe-
 lusium attigere.

Ante